

รายวิชาภาษาไทย

รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

เรื่อง การระบุข้อคิดจากการอ่าน
เรื่อง กระต่ายสามพี่น้อง

ครูผู้สอน ครูอนุชา อินทร์พ่วง

เรื่อง

การระบุข้อคิดจากการอ่าน
เรื่อง กระต่ายสามพี่น้อง

หากไม่ผิด
ก็ไม่ว่าอะไรถูก

คนไม่เคยทำผิด

ไม่มีในโลก

คนเคยผิดพลาด
ย่อมเข้าใจผู้อื่น

A silhouette of a person climbing a mountain peak at sunset. The person is in the foreground, climbing a steep slope. In the background, a large silhouette of a person stands with arms outstretched, symbolizing achievement or success. The sky is a warm, golden color from the setting sun, with some clouds. The overall mood is one of perseverance and accomplishment.

ความผิดพลาด
ไม่ใช่ความล้มเหลว
แต่เป็น**บทเรียน**
และ**โอกาส**
ที่จะ**ทำให้ดี**
มากกว่าเดิม

#ข้อคิดประจำวัน กับ เจริญ ยธิกุล

ไม่มีใคร ไม่เคยโง่
ไม่มีใคร ไม่เคยพลาด
เพราะฉะนั้น อย่าเสียใจ
ถ้าเราเคยโง่และเคยทำเรื่อง...ผิดพลาด
แต่เราควรฉลาดที่จะเก็บ
เอาไว้เป็น “บทเรียน”

ที่ว่าการศรัทธา
คลังศรัทธาที่นี้ ที่เดียว

นักเรียนเคยทำผิดพลาดหรือไม่ อย่างไร

การทำสิ่งที่ผิดพลาด

เช่น การไม่ตั้งใจเรียนแล้วได้คะแนนไม่ดี

การเกิดอุบัติเหตุในโรงเรียน

จากความประมาทของตนเอง เป็นต้น

จุดประสงค์การเรียนรู้

- ๑) บอกหลักการระบบข้อคิดจากการอ่านได้
- ๒) อ่านจับใจความสำคัญได้
- ๓) ระบบข้อคิดจากนิทานได้
- ๔) มีมารยาทในการอ่านและการเขียน
- ๕) มีนิสัยรักการอ่าน

นิทานลุงเต่าใจอารี

ในป่าใหญ่แห่งหนึ่งมีความสงบเงียบและ
สวยงาม ใกล้ ๆ กันนั้นมีหนองน้ำที่อุดมสมบูรณ์
ไปด้วยพืชน้ำ ไม้ น้ำานานาชนิดขึ้นอยู่เรียงราย
ชื่นฉ่ำใจ และยังเป็นแหล่งที่อยู่ของสัตว์น้ำหลาย
ชนิด

เช่น กุ้งน้อย ปลา ปู หอย และลุงเต่าผู้มีใจอารี
และเป็นที่รักของบรรดาสัตว์ทุกตัว สัตว์ทุกตัวอยู่
รวมกันด้วยความสามัคคีช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

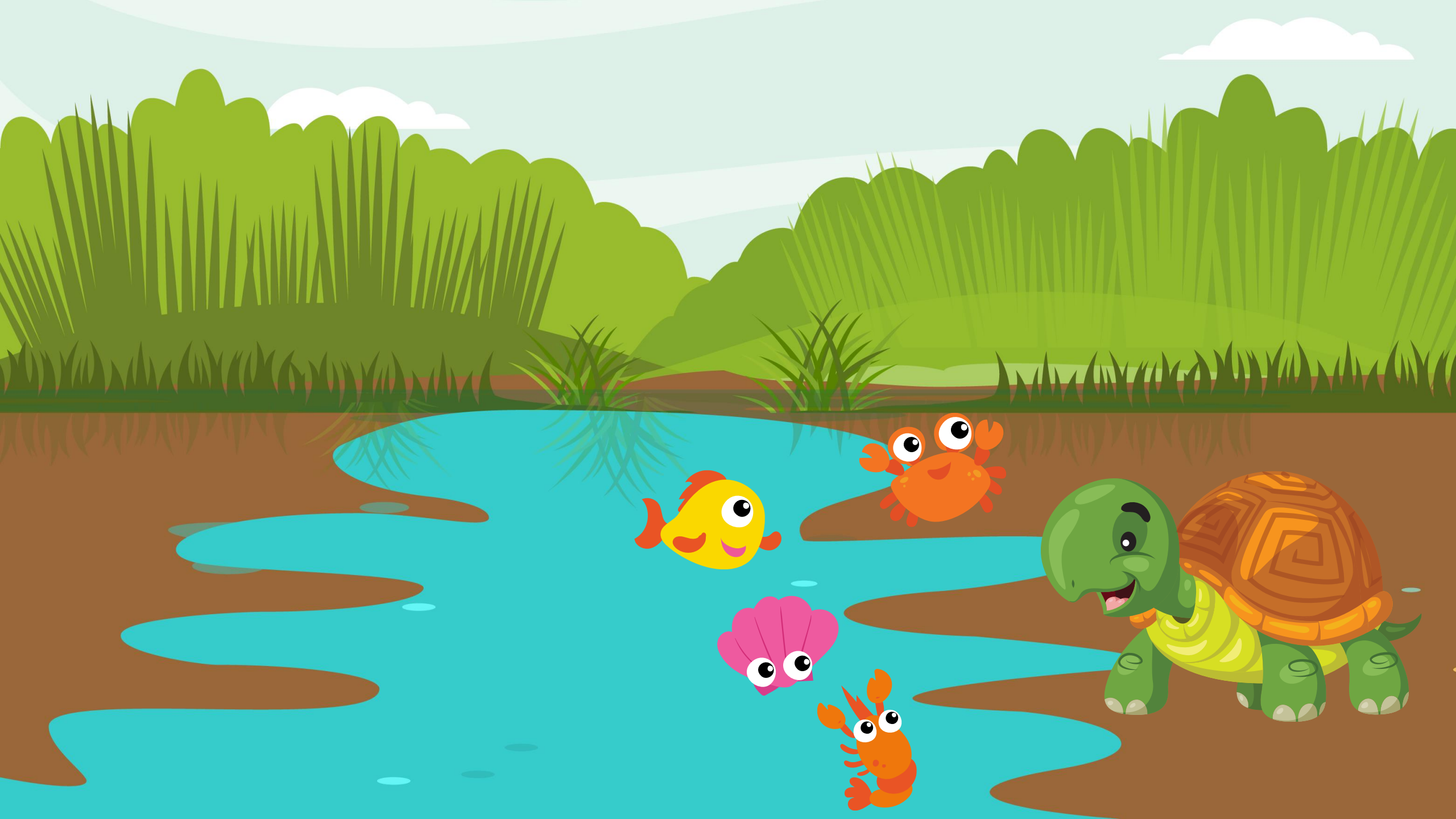

ฤดูกาลเปลี่ยนแปลงผ่านไป ปีนี้ความแห้งแล้งมาเร็วกว่าที่คิด น้ำในหนองน้ำเริ่มเหือดแห้งลง สัตว์น้ำทุกตัวเริ่มกังวลใจ ลุงเต่าผู้ที่ได้รับการยกย่องว่าอาวุโสที่สุดจึงเรียกประชุมสัตว์น้ำทุกตัว เพื่อหาหนทางแก้ไขเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น

สัตว์ทุกตัวร่วมกันแสดงความคิดเห็นว่าพวกเรา
ควรรหาที่อยู่แห่งใหม่ให้เร็วที่สุด ก่อนที่จะแห้ง
จนหมดหนองน้ำ ลุงเต่าจึงบอกกับสัตว์ทุกตัวว่า
พวกเราต้องรีบอพยพไปยังฝั่งอีกด้านของหนองน้ำ
เพราะเคยไปบริเวณนั้นมาก่อนเคยเห็นว่ามีหนอง
น้ำอีกแห่งหนึ่งน่าจะเป็นที่อยู่ใหม่ของเราได้

กึ่งน้อย ปลา ปู และหอย ต่างตื่นตระหนกว่าพวก
ตนจะไปได้ได้อย่างไร

ลุงเต่าจึงพูดขึ้นว่า “ไม่ต้องกลัวพวกเราต้องไป
ด้วยกัน ฉันทจะเป็นผู้พาไปเอง”

ลุงเต๋ ออกนำหน้า ตามมาด้วย ปู หอย ส่วนปลา
ตะเกียบ ตะกั่ว ตามมา ดูแล้วช่างเป็นภาพที่ ทรมาน
ใจเหลือเกิน ในที่สุด ลุงเต๋ ตัดสินใจ ให้ปลา คาบหาง
ของตน ส่วนปู ก็หนี หางของ ลุงเต๋ ด้วย
ส่วน กุ้งน้อย นั้น ลุงเต๋ ใช้ปาก คาบเอา ไว้ และ คลาน
ตัว มเตี้ย มไป ด้วย กัน โดย มี เจ้า หอย ตาม มา ติด ๆ

ในที่สุดความหวังก็เป็นจริง ลุงเต๋าสสามารถ
นำสัตว์ทั้งหลายเดินข้ามมายังอีกฝั่งได้สำเร็จ
และได้พบหนองน้ำแห่งใหม่ที่อุดมสมบูรณ์จริง ๆ
สัตว์ทุกตัวต่างวิ่งร่ามมีความสุขเพราะลุงเต๋าส
ผู้มีใจอารีช่วยเหลือสัตว์ทุกตัวเอาไว้มันเอง

นิทานลุงเต่าใจอารี

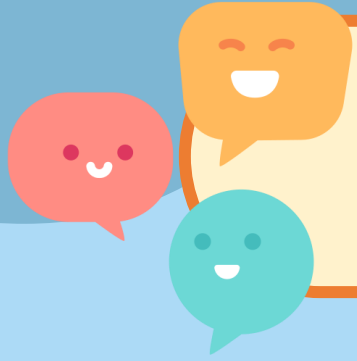

การหาข้อคิด

การหาข้อคิด คือ การหาข้อคิดหรือคติสอนใจ
จากเรื่องที่อ่านว่าเรื่องนั้น ๆ ให้ข้อคิดที่เป็น
ประโยชน์อะไรบ้าง แล้วจึงนำข้อคิดนั้นมา
ประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน เช่น การอ่าน
นิทาน บทความ สารคดี

หลักการในการหาข้อคิดจากเรื่องที่อ่าน

๑. ควรอ่านเรื่องตั้งแต่ต้นจนจบเรื่อง
๒. ทำความเข้าใจเนื้อเรื่อง
๓. จับใจความสำคัญ หรือประเด็นสำคัญ
๔. วิเคราะห์จุดมุ่งหมายของผู้เขียน
ที่ต้องการให้ข้อคิดกับผู้อ่าน

ม ม ม ม ม ม ม

ข้อคิดในนิทานส่วนใหญ่
มักจะมีคำว่า “นิทานเรื่องนี้สอนให้รู้ว่า”
“ข้อคิดที่ได้จากเรื่อง”
หรือ “ข้อคิด”

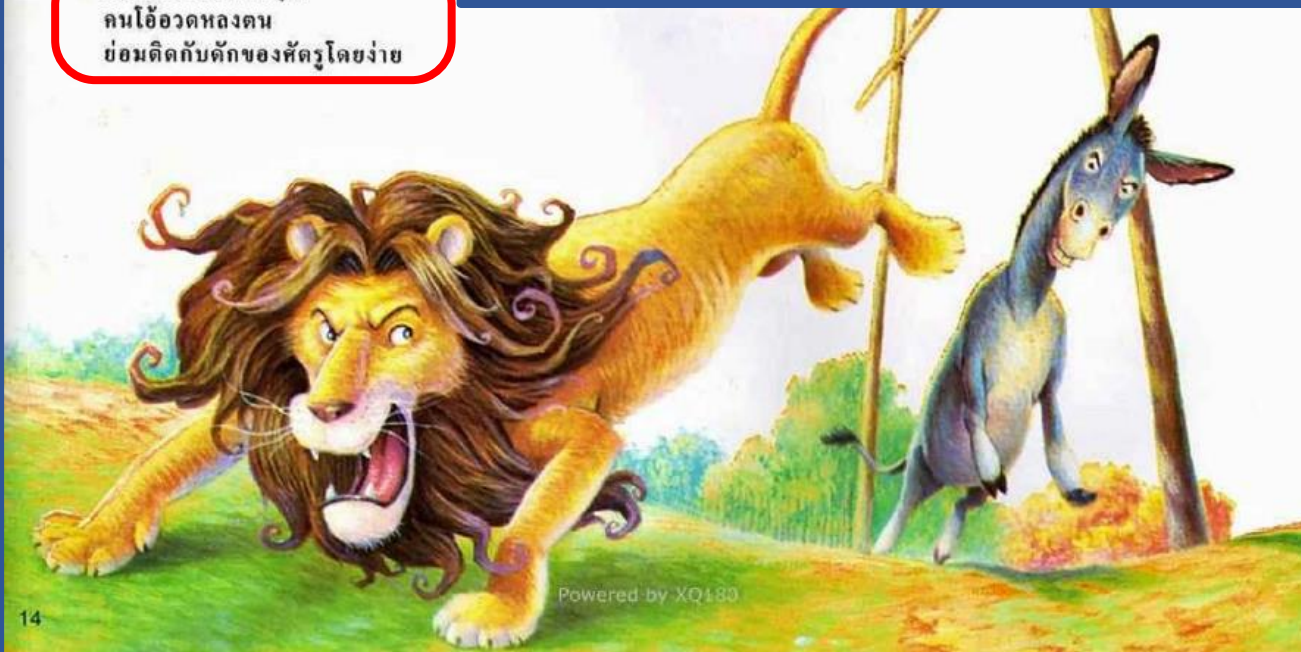
ราชสีห์ ไก่และลาโง่

ไก่และลาเป็นเพื่อนรักกันมานาน
กำลังหากินอยู่ด้วยกันอย่างเพลิดเพลิน
เข้ามาหวังจะตะปบลากิน ไก่เห็นดัง
เจ้าลา ก็ตะเบ็งเสียงร้องตามขึ้นบ้าง 1
ทำให้ราชสีห์ตกใจวิ่งเผ่นหนีไป

ลาคิดว่าราชสีห์กลัวตน ก็นึก
ราชสีห์จึงคิดอุบายหลอกให้ลาวิ่งตาม
จากนั้นราชสีห์ก็หันมาขย้ำลากินเป็น

นิทานเรื่องนี้สอนให้รู้ว่า
คนโง่อดหลงตน
ย่อมติดกับดักของศัตรูโดยง่าย

นิทานเรื่องนี้สอนให้รู้ว่า คนโง่อดหลงตน ย่อมติดกับดักของศัตรูโดยง่าย

วันอังคารที่ ๑๘ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๗

ข้อคิดที่ได้จากเรื่อง ลุงเต๋่าใจอารี

ความมีน้ำใจ ช่วยเหลือผู้อื่นที่ได้รับ

ความเดือดร้อน

สื่อนวัตกรรมแห่งการเรียนรู้เพื่อชีวิต
ตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

กระต่ายสามพี่น้อง

เรื่อง : มัลลิกา ตันนันทน์
กอบกาญจน์ เทียนไชยมงคล
ภาพ : รวิภา เชี่ยวเจริญ

ชนพู่ หุຍาว ขาวนวล สามพี่น้องอาศัยอยู่กับพ่อและแม่ที่ชายป่าแห่งหนึ่ง

ชนพู่ หุຍาว ขาวนวล สามพี่น้องอาศัยอยู่กับพ่อและแม่ที่ชายป่าแห่งหนึ่ง

ครอบครัวกระต่ายอยู่กันอย่างมีความสุข
สามพี่น้องโตวันโตคืน

ครอบครัวกระต่ายอยู่กันอย่างมีความสุข สามพี่น้องโตวันโตคืน

บ่ายวันหนึ่ง

ขณะที่ทั้งสามนั่งพักผ่อนใต้ร่มไม้ ขนฟูพูดขึ้นว่า

“เราทั้งสามก็โตแล้ว เราควรไปหาที่อยู่ใหม่กันใหม่”

บ่ายวันหนึ่ง

ขณะที่ทั้งสามนั่งพักผ่อนใต้ร่มไม้ ขนฟูพูดขึ้นว่า

“เราทั้งสามก็โตแล้ว เราควรไปหาที่อยู่ใหม่กันใหม่”

“น้องชอบที่เดิม เพราะคุ้นเคยกับแถบนี้” หูยาวกล่าว

“น้องชอบที่เดิม เพราะคุ้นเคยกับแถบนี้” หูยาวกล่าว

“หนูไม่อยากไปที่อื่น หนูอยากอยู่กับพ่อแม่” ขาวนวลยืนยัน

“เอาอย่างนี้” ขนฟูตัดสิน

“เราไปช่วยกันหากิ่งไม้ใหญ่มาต่อเติมบ้านกันเถอะ”

“หนูไม่อยากไปที่อื่น หนูอยากอยู่กับพ่อแม่” ขาวนวลยืนยัน

“เอาอย่างนี้” ขนฟูตัดสิน

“เราไปช่วยกันหากิ่งไม้ใหญ่มาต่อเติมบ้านกันเถอะ”

ขนฟูออกไปหากิ่งไม้ ขาวนวลตามไปด้วย พบลุงหมี ลุงหมีช่วยหักกิ่งไม้ให้
“ขอบคุณมากครับ ลุงหมี” ขนฟูกล่าว

ขนฟูออกไปหากิ่งไม้ ขาวนวลตามไปด้วย พบลุงหมี ลุงหมีช่วยหักกิ่งไม้ให้
“ขอบคุณมากครับ ลุงหมี” ขนฟูกล่าว

อีกวันหนึ่ง ชาวทวดตามหุยาบไปหาหญ้าแห้ง พบฟีกวาง ฟีกวางก็มาช่วย
“ขอบคุณมากค่ะ ฟีกวาง”

อีกวันหนึ่ง ชาวทวดตามหุยาบไปหาหญ้าแห้ง พบฟีกวาง ฟีกวางก็มาช่วย
“ขอบคุณมากค่ะ ฟีกวาง”

ทุก ๆ วัน ขนฟุและหุยาาชนกึ่งไม้ ใบหญ้า กลับบ้าน
ชาวवलช่วยหอบของเดินตามหลังอย่างตุ๊กตุเล

ทุก ๆ วัน ขนฟุและหุยาาชนกึ่งไม้ ใบหญ้า กลับบ้าน
ชาวवलช่วยหอบของเดินตามหลังอย่างตุ๊กตุเล

เมื่อได้กิ่งไม้ใบหญ้ามากมายพอแล้ว ขนฟูและหุยาวเริ่มสร้างบ้านกันจ้าละหวั่น
ขานวลวิ่งไปวิ่งมาพยายามจะช่วยพี่ๆ
“กิ่งนี้ใช้ได้ไหม” ขานวลยื่นกิ่งไม้ให้ขนฟู
“เล็กเกินไปจ้ะ”
“กิ่งนี้ล่ะครับ” ขานวลพยายามอีก
“งอเกินไปจ้ะ”

เมื่อได้กิ่งไม้ใบหญ้ามากมายพอแล้ว ขนฟูและหางยาว
เริ่มสร้างบ้านกันจ้าละหวั่น
ขานวลวิ่งไปวิ่งมาพยายามจะช่วยพี่ ๆ
“กิ่งนี้ใช้ได้ไหม” ขานวลยื่นกิ่งไม้ให้ขนฟู
“เล็กเกินไปจ้ะ”
“กิ่งนี้ล่ะครับ” ขานวลพยายามอีก
“งอเกินไปจ้ะ”

ขาวนวลหันไปหาหุຍาวที่กำลังสานที่นอนอยู่ “ช่วยพี่หุຍาวดีกว่า”
“โธ้ย! ทำไมมันพันกันยุ่งอย่างนี้” ขาวนวลร้อง
“ใจเย็นๆ ลีจ๊ะขาวนวล” หุຍาวหัวเราะที่เห็นหญ้าพันตัวขาวนวลเต็มไปหมด

ขาวนวลหันไปหาหุຍาวที่กำลังสานที่นอนอยู่ “ช่วยพี่หุຍาวดีกว่า”

“โธ้ย! ทำไมมันพันกันยุ่งอย่างนี้” ขาวนวลร้อง

“ใจเย็น ๆ ลีจ๊ะขาวนวล” หุຍาวหัวเราะที่เห็นหญ้าพันตัวขาวนวลเต็มไปหมด

“เฮ้อ! เมื่อไรจะโตเท่าพี่ๆ เสียที”

ขาวนวลบ่นพึมพำ ขณะเดินมุ่งหน้าไปทางหนองน้ำ

“สวัสดิ์จ๊ะ” พี่นกร้องทัก

“เป็นอะไรไป หน้าเศร้าเชียว”

“ช่วยอะไรพี่ๆ ไม่ได้เลยครับ” ขาวนวลบอก

ขาวนวลเดินมาจนถึงริมหนองน้ำ ใจคิดถึงคำพูดของพี่นกร้อง

ตาก็มองไปที่ตงหญ้าบนคันดิน

“ใช่แล้ว”

“รู้จ”

“ทำรู้ดีกว่า”

“เฮ้อ! เมื่อไรจะโตเท่าพี่ๆ เสียที” ขาวนวลบ่นพึมพำ ขณะเดินมุ่งหน้าไปทางหนองน้ำ

“สวัสดิ์จ๊ะ” พี่นกร้องทัก

“เป็นอะไรไป หน้าเศร้าเชียว”

“ช่วยอะไรพี่ๆ ไม่ได้เลยครับ” ขาวนวลบอก

“เฮ้อ! เมื่อไรจะโตเท่าพี่ๆ เสียที”

ขาวนวลบ่นพึมพำ ขณะเดินมุ่งหน้าไปทางหนองน้ำ

“สวัสดิ์จ๊ะ” พี่นกร้องทัก

“เป็นอะไรไป หน้าเศร้าเชียว”

“ช่วยอะไรพี่ๆ ไม่ได้เลยครับ” ขาวนวลบอก

ขาวนวลเดินมาจนถึงริมหนองน้ำ ใจคิดถึงคำพูดของพี่นก

ตาก็มองไปที่ตงหญ้าบนคันดิน

“ใช่แล้ว”

“รู้”

“ทำเร็วดีกว่า”

ขาวนวลเดินมาจนถึงริมหนองน้ำ ใจคิดถึงคำพูดของพี่นก ตาก็มองไปที่ตงหญ้าบนคันดิน

“ใช่แล้ว”

“รู้”

“ทำเร็วดีกว่า”

“นี่พี่ก็กำลังจะเอาเมล็ดดอกไม้ออกไปหว่านให้ด้วยนะ”

“ขอบคุณครับ”

ขณะที่ขาวนวลลงมือถอนหญ้าแฝกอย่างชะมัดเขม้น
ป่าเต่าก็โผล่ออกมาจากดงหญ้า “สวัสดิ์ขาวนวล มาทำอะไรจ๊ะ”
“ผมจะเอาหญ้าไปทำรั้วครับ”
“ดีจัง รั้วหญ้าแฝก เหมาะทีเดียว” ป่าเต่ากุกุจอ “เดี่ยวป่าช่วย”

ขณะที่ขาวนวลลงมือถอนหญ้าแฝกอย่างชะมัดเขม้น
ป่าเต่าก็โผล่ออกมาจากดงหญ้า “สวัสดิ์ขาวนวล มาทำอะไรจ๊ะ”
“ผมจะเอาหญ้าไปทำรั้วครับ”
“ดีจัง รั้วหญ้าแฝก เหมาะทีเดียว” ป่ากุกุจอ “เดี่ยวป่าช่วย”

จากวันนั้นมา ชาวนวลก็ออกไปชนหญ้าแฝกมาปลูก

โดยมีป่าเต่าคอยช่วยทุกวัน

๒๐

๒๑

จากวันนั้นมา ชาวนวลก็ออกไปชนหญ้าแฝกมาปลูก โดยมีป่าเต่าคอยช่วยทุกวัน

สองเดือนผ่านไป งานต่อเติมบ้านเสร็จเรียบร้อย
หญ้าแฝกออกงามเป็นแนวล้อมบ้าน ดอกไม้หน้าบ้านเริ่มบาน
“บ้านเราสวยมาก” พ่อกระต่ายชม
“เรามาจัดงานเลี้ยงขอบคุณเพื่อนบ้าน
ที่มาช่วยงานกันดีกว่า” แม่กระต่ายแนะ

สองเดือนผ่านไป งานต่อเติมบ้านเสร็จเรียบร้อย
หญ้าแฝกออกงามเป็นแนวล้อมบ้าน ดอกไม้หน้าบ้านเริ่มบาน
“บ้านเราสวยมาก” พ่อกระต่ายชม
“เรามาจัดงานเลี้ยงขอบคุณเพื่อนบ้านที่มาช่วยงานกันดีกว่า” แม่กระต่ายแนะ

คืนนั้นฝนตกหนักมาก ครอบครัวกระต่ายหลับสบายอยู่ในบ้าน

คืนนั้นฝนตกหนักมาก ครอบครัวกระต่ายหลับสบายอยู่ในบ้าน

เช้าวันรุ่งขึ้น พ่อกระต่ายโผล่ออกไปนอกรั้วก็ต้องตกใจมาก
ที่เห็นแปลงผักพังทลาย

เช้าวันรุ่งขึ้น พ่อกระต่ายโผล่ออกไปนอกรั้วก็ต้องตกใจมาก
ที่เห็นแปลงผักพังทลาย

ตอนสายสัตว์ต่างๆ ททยอยกันมาเยี่ยมด้วยความเป็นห่วง

“ทางโน้นดินพังเสียหายมากเลย” ลุง

“แปลกจัง ทำไมบ้านนี้ไม่เป็นอะไร” พี่กวางพูดขึ้น

“สวนดอกไม้ก็ยังคงอยู่ดีนะ” พี่นกเสริม

ตอนสายสัตว์ต่าง ๆ ททยอยกันมา
เยี่ยมด้วยความเป็นห่วง

“ทางโน้นดินพังเสียหายมากเลย”

ลุงหมีบอก

“แปลกจัง ทำไมบ้านนี้ไม่เป็นอะไร”

พี่กวางพูดขึ้น

“สวนดอกไม้ก็ยังคงอยู่ดีนะ”

พี่นกเสริม

ป้าเต่าอธิบายว่า
“เพราะร้วหญ้า
พวกเรารู้ไหม รากของหญ้าแฝกนี่
ที่ช่วยยึดดินไว้ได้มาก”

สัตว์ทั้งหลายโล่งใจที่ครอบครัวกระต่ายปลอดภัย
ต่างพากันชื่นชมกระต่ายสามพี่น้อง
และรับปากว่าจะมางานเลี้ยง
ตามที่แม่กระต่ายชวน

ป้าเต่าอธิบายว่า “เพราะร้วหญ้า
แฝกนะสิ พวกเรารู้ไหม รากของ
หญ้าแฝกนี่แหละ ที่ช่วยยึดดินไว้ได้
มาก”
สัตว์ทั้งหลายโล่งใจที่ครอบครัว
กระต่ายปลอดภัย
ต่างพากันชื่นชมกระต่ายสามพี่น้อง
และรับปากว่าจะมางานเลี้ยง
ตามที่แม่กระต่ายชวน

“เก่งมาก” ขนฟูเข้ามาอกอดขาวนวล
“จริงด้วย ขาวนวลเก่งจริงๆ หุยาواسนับสนุน

“พ่อดีใจที่ลูกทั้งสามรักใคร่สามัคคีกัน ขยันขันแข็งช่วยกันทำงาน” พ่อกล่าว
“แม่ก็ปลื้มใจมากที่ใครๆ ชมลูกของแม่ว่าเป็นเด็กดี” แม่กระต่ายยิ้มอย่างภูมิใจ

“เก่งมาก” ขนฟูเข้ามาอกอดขาวนวล

“จริงด้วย ขาวนวลเก่งจริง ๆ” หุยาواسนับสนุน

“พ่อดีใจที่ลูกทั้งสามรักใคร่สามัคคีกัน ขยันขันแข็งช่วยกันทำงาน” พ่อกล่าว

“แม่ก็ปลื้มใจมากที่ใคร ๆ ชมลูกของแม่ว่าเป็นเด็กดี” แม่กระต่ายยิ้มอย่างภูมิใจ

สื่อนวัตกรรมแห่งการเรียนรู้เพื่อชีวิต
ตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

กระต่ายสามพี่น้อง

เรื่อง : มัลลิกา ดัชนีพันธ์
กอบกาญจน์ เทียนไชยมงคล
ภาพ : รวิภา เชี่ยวเจริญ

ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ
เรื่อง อนุญาตให้ใช้หนังสือในสถานศึกษา

ด้วยสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้จัดทำสื่อนวัตกรรมแห่งการเรียนรู้เพื่อชีวิต ตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เรื่อง กระดาษสามพี่น้อง ช่วงชั้นที่ ๑ (ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑-๓) ใช้เป็นหนังสืออ่านเพิ่มเติมแบบบูรณาการ ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๔ กระทรวงศึกษาธิการพิจารณาแล้ว อนุญาตให้ใช้หนังสือนี้ในสถานศึกษาได้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๑

Wu Cee

(คุณหญิงเกษมา วรวรรณ ณ อยุธยา)
เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
ปฏิบัติราชการแทนรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

วันอังคารที่ ๑๘ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๗

๑. ข้อคิดที่ได้จากเรื่อง ลุงเต๋ใจอารี

ความมีน้ำใจ ช่วยเหลือผู้อื่นที่ได้รับ

ความเดือดร้อน

๒. ข้อคิดที่ได้จากเรื่อง กระจ่างสามพี่น้อง

บทบาทครู

๑. คุณครูแนะนำ และอธิบายเพิ่มเติม เมื่อนักเรียนเกิดความสงสัยหรือไม่เข้าใจ
๒. ระหว่างการทำงานครูตรวจสอบความถูกต้อง

บทบาทนักเรียน

๑. เมื่อนักเรียนสงสัยหรือไม่เข้าใจให้ยกมือสอบถามคุณครู ด้วยถ้อยคำที่สุภาพ
๒. นักเรียนเขียนข้อคิดที่ได้จากเรื่อง กระจายสามพี่น้อง
๓. ทำงานด้วยความมุ่งมั่น ตั้งใจ ไม่รบกวนสมาธิของผู้อื่น
๔. มีมารยาทในการเขียน

๒. ข้อคิดที่ได้จากเรื่อง กระต่ายสามพี่น้อง

๑) ความรักใคร่ปรองดองในครอบครัว

๒) ความสามัคคี

๓) การแบ่งปัน มีน้ำใจช่วยเหลือกัน

สรุปบทเรียน

การหาข้อคิดจากเรื่องที่อ่าน

๑. ควรอ่านเรื่องตั้งแต่ต้นจนจบเรื่อง
๒. ทำความเข้าใจเนื้อเรื่อง
๓. จับใจความสำคัญ หรือประเด็นสำคัญ
๔. วิเคราะห์จุดมุ่งหมายของผู้เขียน
ที่ต้องการให้ข้อคิดกับผู้อ่าน

สิ่งที่ต้องเตรียมในชั่วโมงต่อไป

๑) หนังสือนิทาน

๒) กระดาษเอสาม (A3)

บทเรียนครั้งต่อไป

เรื่อง นิทานแสนสนุก (๑)

สแกนเพื่อพูดคุย
กับครูกันต์ได้ที่นี่

ดาวน์โหลดเอกสารเพิ่มเติมได้ที่ www.dltv.ac.th
รายวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

